

Sygn. akt IX W 2424/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Aneta Żołnowska

Protokolant – sekr. Sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniach 20.09.2017 r., 18.10.2017 r. sprawy

A. N. (1)

c. R. i D. z domu G.

ur. (...) w R.

obwinionej o to, że:

w dniu 20.05.2017 r. około godziny 20.00 w O. przy ul. (...) zanieczyściła las przez składowanie odpadów na terenie lasu

- tj. za wykroczenie z art. 162 § 2 Kodeksu wykroczeń.

ORZEKA

I. obwinioną **A. N. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z tym ustaleniem, iż zaśmieciła las poprzez wyrzucenie odpadów organicznych, czym wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 162§1kw i za to z mocy art. 162 § 1 kw skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 100 (stu) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych;**

III. na podstawie art. 118 § 2 kpw w zw. z art. 119 kpw w zw. z art. 616 § 1 pkt. 2 kpk w zw. z § 11 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych **zasądza od obwinionej na rzecz pokrzywdzonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złote tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego z tytułu ustanowienia pełnomocnika w sprawie.**

Sygn. akt IX W 2424/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.05.2017 r. około godz. 20:00 W. K. (1) wyszedł ze swoich zabudowań położonych przy ul. (...) w O. i skierował się w stronę Hotelu (...). Z odległości około 150 metrów zauważył kobietę, która wychodziła z rosnącego na należącej do niego działce lasu z pustym workiem po śmieciach i udała się w stronę pobliskich ogródków działkowych. Mężczyzna poszedł w stronę miejsca skąd wychodziła kobieta i zauważył iż pomiędzy rosnącymi drzewami i krzakami wyrzucone zostały świeże odpady organiczne w postaci gałęzi, resztek trawy i liści. Następnie udał się do pobliskiego hotelu na wcześniej umówione spotkanie. Wracając około godz. 21:00 ponownie zauważył tą samą kobietę idącą z dużym wypchanym workiem w stronę miejsca gdzie wcześniej ujawnił śmieci. Kobieta weszła pomiędzy drzewa i po chwili wyszła z pustym już workiem. W. K. (1) podbiegł do niej i zapytał czy posiada pozwolenie na wyrzucanie śmieci do lasu. Ta oświadczyła iż posiada zezwolenie leśniczego na wyrzucanie do lasu odpadów i robi to legalnie. Mężczyzna poinformował iż zawiadamia o sytuacji Straż Miejską. Po chwili rozmowy kobieta weszła na teren ogródka działkowego, gdzie poinformowała przebywającego tam mężczyznę, iż jest zaczepiana. Mężczyzna słownie starał się zniechęcić W. K. do zgłaszania sprawy w Straży Miejskiej. W pobliżu działki stał zaparkowany pojazd marki A. o nr rej. (...).

W. K. (1) wobec braku porozumienia z użytkownikami działki wezwał na interwencję Straż Miejską. Z uwagi na odbywające się w tym okresie (...) czas oczekiwania na interwencję wydłużył się. Około godz. 21:16 przybyli na miejsce strażnicy udali się do zgłaszającego, który wskazał miejsce gdzie został zaśmiecony las. Wraz ze strażnikami udał się do ogródka działkowego na który wcześniej weszła widziana przez niego kobieta. Na działce nie było już nikogo. Nie było także samochodu, który wcześniej stał przy tej działce. W toku czynności wyjaśniających ustalono właściciela pojazdu marki A., który stał zaparkowany w pobliżu działki. Właściciel pojazdu J. N. wskazał iż poza nim z pojazdu korzysta również jego żona A. N. (1). Prowadzący czynności wyjaśniające okazał pokrzywdzonemu zdjęcie A. N. (1). Pokrzywdzony bez cienia wątpliwości wskazał iż zdjęcie przedstawia kobietę, która widział jak zaśmiecała należący do niego las.

(dowody: protokół przyjęcia zawiadomienia k. 1-3, mapa k. 8, raport własnościowy k. 9-10, wydruk z K. k. 26, wydruk z (...) k. 27-28, karta zdarzenia k. 55-56, zdjęcia k. 48-49, k. 54, k. 57, k. 59, wydruk z mapy G. k. 47, mapa gospodarczo – przeglądowa k. 50, wyjaśnienia obwinionej A. N. płyta (...)z nagraniem rozprawy k. 52, zeznania W. K. płyta (...) z nagraniem rozprawy k. 52, zeznania M. H. płyta(...)z nagraniem rozprawy k.61)

Wobec powyższego A. N. (1) została obwiniona o popełnienie wykroczenia z art. 162 § 2 kw. W toku postępowania nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia. Obwiniona przyznała iż w dniu wskazanym w zarzucie była na działce ogrodniczej przy ul. (...). Zaprzeczyła kategorycznie aby wносиła śmieci poza teren działki. Wskazała iż na działce znajduje się duży kompostownik gdzie może wyrzucać wszelkie odpady organiczne. Ponadto wskazała iż teren na którym pokrzywdzony znalazł śmieci nie jest lasem. Są to jedynie krzewy, jednak nie można ich uznać jako las co także wynika z mapy gospodarczo-przeglądowej. Ponadto stwierdziła że pokrzywdzony z daleka widział osobę wchodzącą w krzaki i mógł omyłkowo wskazać na nią. Ponadto teren ten jest nieogrodzony, brak tam oznaczeń wskazujących że to teren prywatny i każdy może tam wejść i pozostawić śmieci. Odpady uwidocznione na zdjęciach mogły zostać tam wyrzucone dużo wcześniej.

Sąd podzielił wyjaśnienia obwinionej A. N. jedynie w zakresie w jakim przyznała iż w dniu 20.05.2017 r. przebywała w okolicach ulicy (...) na działce ogrodniczej. W ocenie Sądu nie sposób jednak podzielić jej wyjaśnień w pozostałym zakresie albowiem stanowią one wyraz przyjętej przez nią linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Pokrzywdzony konsekwentnie bowiem wskazywał iż to właśnie obwiniona wyrzuciła śmieci do pobliskiego lasu. Rozpoznał ją zarówno na zdjęciu okazanym mu w toku czynności wyjaśniających jak i w czasie rozprawy wskazał iż to obecna na S. obwiniona jest tą osobą którą widział w dniu 20.05.2017 r.

Twierdzenia obwinionej pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, który w jasny i logiczny sposób opisał zdarzenie. Wskazał iż początkowo z odległości około 100-200 metrów widział kobietę wychodzącą z pustym workiem pomiędzy drzew rosnących na jego działce. W miejscu skąd wychodziła zauważył świeżo wyrzucone odpady organiczne. Gdy wracał ze spotkania po raz kolejny zobaczył tą samą kobietę jak wchodzi z dużym wypchanym workiem w krzaki, a gdy dobiegł do niej wychodziła pomiędzy drzew jednak worek który posiadała przy sobie był już

pusty. Pomiędzy drzewami leżały odpady organicznie – liście, gałęzie, skoszona trawa. W. K. podkreślił, że rozmawiał na miejscu z obwinioną i pytał się jej czy posiada stosowne pozwolenie na wyrzucanie śmieci do lasu. Obwiniona twierdziła że posiada pozwolenie od leśniczego i oddaliła się na pobliską działkę. Pokrzywdzony był pewny że to właśnie obwinioną widział jak wchodzi ze śmieciami pomiędzy drzewa a wychodzi już z psutym workiem. Innych osób nie było w tym miejscu. Wykluczył możliwość pomyłki. Potwierdził, że ma wadę wzroku jednak koryguje ją szklami kontaktowymi i w dniu 20.05.2017 r. nie miał problemów ze wzrokiem. Pokrzywdzony zaznaczył, że teren gdzie obwiniona wyrzucała śmieci jest lasem, jest tam duże zadrzewienie.

Sąd w pełni podzielił zeznania pokrzywdzonego W. K. albowiem są jasne i spójne. Pokrzywdzony wskazywał że już w przeszłości wielokrotnie osoby posiadające w pobliżu ogródki działkowe zanieczyszczały teren jego działki i las. Stąd zapewne wynikała jego zdecydowana reakcja na zachowanie obwinionej. Podkreślić należy iż jest to dla obwinionej osoba obca i nie ma powodów aby ją bezpodstawnie obciążać. Pokrzywdzony nie wiedział nawet jak obwiniona się nazywa a jej dane ustalone zostały na podstawie numerów rejestracyjnych pojazdu zaparkowanego w pobliżu działki ogrodniczej na której się znajdowała.

Fakt wyrzucania śmieci do lasu potwierdziły również zeznania M. H. – funkcjonariusza Straży Miejskiej w O., który potwierdził, iż w miejscu wskazanym przez pokrzywdzonego ujawnili świeże odpady organiczne w postaci gałęzi, liści i trawy. Podkreślił, że w tym miejscu śmieci mogły zostać wyrzucone tylko ręcznie gdyż brak jest tam możliwości dojazdu pojazdem. Potwierdził iż teren ten jest zalesiony, jest tam dużo drzew. Zgłaszający wskazał na którą działkę oddaliła się kobieta wyrzucająca śmieci, jednak podczas przeprowadzania interwencji na działce nikogo już nie było. M. H. zaznaczył, iż nie był bezpośrednim świadkiem wyrzucania śmieci i na miejscu rozmawiał jedynie z pokrzywdzonym, który w logiczny i spójny sposób opisał zdarzenie.

Okoliczności zdarzenia wskazane przez pokrzywdzonego potwierdzają także przedłożone zdjęcia, na których można zauważyć ścięte gałęzie, trawę i liście. Są to typowe odpady organiczne jakie powstają przy sprzątaniu działki. Odpady były świeże i było ich sporo. Z całą pewnością nie mogły się zmieścić w kompostowniku, którego zdjęcia przedłożył obrońca obwinionej. Ponadto na zdjęciach przedstawiających odpady widać dużo gałęzi które z całą pewnością nie uległyby rozkładowi w kompostowniku gdyż są za grube. Analiza wszystkich zdjęć pozwala również ponad wszelką wątpliwość ustalić iż miejsce gdzie obwiniona wyrzuciła śmieci uznać można za las. Rośnie tam dość dużo wysokich drzew. Jest to zwarte zadrzewienie.

Sąd w toku postępowania badał także czy miejsce gdzie obwiniona wyrzuciła śmieci jest lasem, gdyż jest warunek konieczny dla przypisania odpowiedzialności z art. 162 kw. Na wydruku mapy przedstawiającym zdjęcie satelitarne okolic ulicy (...) (k. 8) można wyodrębnić wyraźnie porośnięte lasem części działki także w miejscu wskazanym przez pokrzywdzonego jako miejsce pozostawienia śmieci. Zaznaczyć przy tym należy iż obszar jaki zajmują drzewa widoczny na zdjęciu satelitarnym nie odpowiada obszarowi pokrytemu drzewami i oznaczonemu jako las który wskazany został na mapie gospodarczo-przeładowej (k.50). Wynika to niewątpliwie z faktu iż las jest zjawiskiem dynamicznym i z uwagi na nieustanny rozrost drzew zmienia swoją powierzchnię i rozmiary. Pojawiają się nowe drzewa i krzewy. Nie zawsze rzeczywisty stan odpowiadał będzie oznaczeniom na mapach. Dane ujawnione w ewidencji w zakresie opisu użytku gruntowego nie zawsze są aktualne i w ewidencji dany teren figurować może jako inny użytek gruntowy a w terenie na gruncie faktycznie występuje las odpowiadający definicji z art. 3 ustawy o lasach. W rozumieniu tej ustawy za las uznany został grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną – uprawami leśnymi, drzewami i krzewami oraz runem leśnym lub częściowo jej pozbawiony przeznaczony do produkcji leśnej lub stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo wpisany do rejestru zabytków. Las to również grunt związany z gospodarką leśną, zajęty pod wykorzystywanie dla potrzeb gospodarki leśnej: budynku, budowle, urządzenia melioracji wodnych, linie podziału przestrzennego lasu, drogi leśne, tereny pod liniami energetycznymi, szkółki leśne, miejsca składowania drewna, a także teren wykorzystywany na parkingi leśne i urządzenia turystyczne. Sąd Najwyższy uznał iż o tym czy dany grunt jest lasem decyduje rzeczywisty stan gruntu i cel do którego jest on wykorzystywany. Są to warunki wystarczające dla stwierdzenia istnienia lasu (por. wyrok SN z 28.01.2009 r., sygn.. akt IV CSK 353/08, L., wyrok SN z 28.01.2010 r., sygn. akt ICSK 258/09). Lasem może być grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami

oraz runem leśnym bądź przejściowo ich pozbawiony, ale nie musi być przeznaczony do produkcji leśnej, nie musi być rezerwatem przyrody czy wchodzić w skład parku narodowego jak również nie musi być wpisany do rejestru zabytków. Mając na uwadze powyżej wskazane argumenty Sąd uznał iż miejsce gdzie obwiniona wyrzuciła śmieci uznać należy za las, pokryty jest roślinnością leśną zarówno drzewami jak i krzewami. Na taki charakter tego gruntu wskazywał również pokrzywdzony.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego materiału Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego obwinionej i uznał ją za winną tego że w dniu 20.05.2017 r. około godz. 20:00 w O. przy ul. (...) zaśmieciła las poprzez wyrzucenie odpadów organicznych. Swoim zachowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 162 § 1 kw. Sąd uznał iż obwiniona jedynie wyrzuciła do lasu odpady organiczne. W ocenie Sądu warunkiem koniecznym do uznania iż miało miejsce składowanie odpadów winna być ich znaczna ilość, a także sam charakter odpadów i zamiar sprawcy. Zgodnie ze słownikowym znaczeniem słowa „składować” winno być to „przechowywanie”. W ocenie Sądu w niemniejszej sprawie nie mamy do czynienia z tego typu zachowanie,.

Obwiniona w toku całego postępowania nie zaprzeczyła, że nie było jej w dniu zdarzenia na miejscu, wręcz przeciwnie przyznała, że przebywała na działce w dniu 20.05.2017 r. Nie negowała również iż rozmawiała z pokrzywdzonym. Pokrzywdzony nie miał problemu z rozpoznaniem obwinionej i konsekwentnie w toku całego postępowania wskazywał iż to właśnie ją widział jak wchodzi między drzewa w pełnym workiem a wychodzi z pustym. Potem w tym miejscu ujawnił odpady organiczne. Wskazać należy iż odpady ujawnione przez pokrzywdzonego w jego lesie były odpadami świeżymi, pochodzącymi ze sprzątania działki. Obwiniona w tym dniu jak sama stwierdziła przebywała na działce. Z uwagi na porę roku zapewne prowadziła w tym czasie prace porządkowe, które z powodu zmiennej pogody były opóźnione. Obwiniona wprawdzie wskazywała iż posiada na działce kompostownik do którego może wrzucać odpady organiczne jednak jest on zdecydowanie za mały aby pomieścić taką ilość gałęzi, liści i trawy. Tym bardziej, że na zdjęciach widoczne były dość grube gałęzie, które ulegają rozkładowi dość długo. Z tego względu tego typu odpady nie nadają się do kompostownika, gdyż nie spełnią one swojej roli. Odpady tego rodzaju należy przekazać do specjalnych punktów odbioru jako odpady zielone.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę uprzednia niekaralność obwinionej za wykroczenia oraz okoliczność, że wyrzuciła w lecie jedynie odpady organiczne, bez worków foliowych i innych sztucznych śmieci, które nie powodowały żadnego zagrożenia dla ekosystemu.

Wymierzona obwinionej kara grzywny w wysokości 100 złotych nie może być uznana za rażąco surową i spełni cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Z uwagi na fakt skazanie i osiągnięte przez obwinioną dochody, Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opatach w sprawach karnych obciążył obwinioną zryczałtowanymi kosztami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 130 złotych. Zaś na podstawie art. 118 § 2 kpw w zw. z art. 119 kpw w zw. z art. 6116 § 1 pkt. 2 kpk w zw. z § 11 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził od obwinionej na rzecz pokrzywdzonego kwotę 360 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego z tytułu ustanowienia pełnomocnika w sprawie.